

sigtig, at jeg spørger, om det er tilladt at spørge derom. Det er jo meget muligt, at de Ting, der her er Tale om, at de Forhandlinger, der maatte have været førte, at de Skridt, der muligvis ere gjorte, just ikke egne sig til en offentlig Forhandling, og det er derfor, jeg stiller mit Spørgsmaal i den allerbestedneste Form til den højtærede Minister. Hvis der er foregaaet og foretaget noget, hvad man vel tør antage, vilde det dog vistnok berolige adskillige, om den højtærede Minister under en eller anden Form, selv om det skete under en noget hemmelighedssfuld Form, for at det ikke skulde komme ud imellem Folk — om ikke andetsteds saa her i Rigsdagen — vilde meddele, om der er foretaget noget, og det saa meget mere, som vi ikke staa saa værgeløse over for Udlandet, som det ser ud til. Det er ganske vist, at den ledende Strømning i Tyskland gaar os imod; men det er lige saa sikkert, at der er store Interesser og mange Kræfter i Tyskland, der interessere sig for Ophævelsen af Forbudet. Jeg vil altsaa i den bestedneste mulige Form henstille, om der kan tilvejebringes nogen Oplysning om, hvad den højtærede Indenrigsminister har gjort med Hensyn til Udsørfelsesforbudene fra Englands og Tysklands, men navnlig fra det sidstnævnte Lands Side.

Judenrigsministeren (Singer s Lev):

Det ærede Medlem, der talte først, syntes at erkende, at dette er et Skridt i den rigtige Retning, som i alt Fald i sin Almindelighed burde støttes. Jeg skal tillade mig at udtale, at dette Skridt er en Fortsættelse af et Skridt, der skete sidst i Marts, paa hvilken Tid der ganske vist ikke blev udføreligere forhandlet her i Salen om de Skridt, der skulde gøres. Det er noget, som samtlige ærede Medlemmer vide lige saa godt, som jeg kan sige Dem det, at Ministeren havde en Konference med et Fællesudvalg, der bestod af 15 Medlemmer af hvert Ting, og som var nedsat angaaende Finanslovsforlaget. I Kraft af disse Forhandlinger og i god Overensstemmelse med dette Fællesudvalg skete der forskellige Ting, og om disse Ting vil det ærede Ting meget snart blive vidende, idet de Udgifter, de foranledigede, og som ikke vare saa ganske ubetydelige, ville findes opførte paa det Tillægsbevillingslovsforlag, som snart vil blive forelagt her. Det var Overtagelse af Etsportlagteriet i Eshjærg, Oprettelse af en Stald, Overtagelse af en Stald, Ophøvelsen af en anden lignende ved Gedser og forskellige andet, sigtende til at støtte Udsørfelsen af fersk Rød. Det er en Fortsættelse heraf, der her

er foreslaaet; efter det Udfald, som det i Sommer gjorde Forsøg med Udsørfelse af fersk Rød har faaet, har jeg, efter hvad der foreligger for Regeringen, troet at kunne gaa et Skridt videre og foreslaa indført en Kontrol og en Støtte. I hvilket Omfang denne Støtte skal gives, er jo noget, der vil komme nærmere under Overvejelse. Det ærede Medlem, der talte først, troede ikke, at der behøvedes en Kontrol med Udsørfelse af Svin, og han gjorde opmærksom paa, at det var en anden Form, man valgte for Udsørfelse af Svin. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Lovforslaget siger, at de Foranstaltninger, der træffes, skulle forebygge, at der udsøres fersk Rød og Kvæg, Faar, Geder eller Svin. Kontrollen skal altsaa kun iværksættes, for saa vidt der er Tale om fersk Rød af Svin. Dernæst har det ærede Medlem og andre været noget ængstelige ved, at der i Lovforslaget tales om „Rød fra Dyr, der ere nødslagtede eller ved Slagtingen ere saa afmagrede, at Rødet ikke kan anses for god og sund Handelsvare“. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der staar ikke „magre Dyr“, men „saa afmagrede, at Rødet ikke kan anses for god og sund Handelsvare“. Enhver, der kender det allermindste til de praktiske Forhold, som kender noget til Udsætterværk fra Mejerierne, ved, at en saadan Afmagring er ret hyppig til Stede. Man kan sige, at det ikke er vor Sag at kontrollere det Rød, der gaar her fra Landet, som det ærede Medlem sagde med Hensyn til Smørret. Jeg tror dog, at Forholdet turde være noget anderledes med Hensyn til Rød. Hvad der er vor Sag at kontrollere, er, at vi ikke tage Skade paa vort Renomme — og forøvrigt ogsaa paa vor Bengeping — derved, at det Rød, der kommer til England, er saa slet, at det bliver kasseret paa Landgangsstedet. Det er et Tilfælde, der er indtraadt og har i højeste Grad gjort Skade. Jeg tror, at naar man vil se paa Sagen i samme Mand som paa Kreaturudsørfelsen her fra Landet, vil man finde det rigtigt at gaa til en Kontrol som den, der her er foreslaaet, eller i alt Fald i en lignende Retning. Hvilke Former, der skulle vælges, kan blive Genstand for nærmere Overvejelse.

Det ærede Medlem, der talte først, mente dernæst, at det kom an paa at støtte lige godt over alt, hvor man slagtede Dyr. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem derv. Hvis der virkelig skal ydes en aktiv Støtte fra Statens Side, hvis den skal blive til noget alvorligt og have gode Følger, maa ganske vist denne Virksomhed kontrolleres paa forskellige og paa de hensigtsmæssigste